

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ЧОВЕКОФЕРМАТА

chitanka.info

От работа нямам време един сериал да изгледам изцяло. Да не говорим за някакъв интимен живот. Вярно, имам семейство, но кога да отделя минути поне за жената и децата? Е, с децата е по-лесно — доскоро бяха в Школата, обаче от година преминаха в Лагера, а за него се изисква минимално, но някакво усилие от страна на родителя. Поне веднъж седмично си задължен да посещаваш децата, да провериш посредством учебния айлек какви са знанията им, да изпратиш резултатите на Контролната комисия (нищо, че айлекът е свързан с тях и компютрите проследяват изпита), а в края на учебната година да заделиш три дни за семейно щастие...

Три дни! Отде да ги взема тия три дни? Когато съм така натоварен, че даже кафеколата не помага — понякога се налага автодокторът да бие стимуланти. Иначе не се издържа. Но и не може. Ха си дал знак, че нещо в организма ти не е както трябва... Обикновено те извикват при шефа, там те чакат трима униформени, закарват те учтиво в специалната лаборатория на специалните и те слагат в Малката кабина. Общо изследване. Всички органи, психическото състояние, ресурсите...

И, ако нещо не е наред...

Ако е орган — подменят го. Ако ресурсите се изчерпват — зареждат те. Ако, обаче нещо с психиката...

Просто те рециклират. В Голямата кабина. Разбира се, в нов образ. Дори без подобие. Не е важно как изглеждаш — важното е как може да те използват...

Точно това е моята задача. Аз съм контролен наблюдател в Човекофермата. Наблюдавам и докладвам. Под моя контрол са всички производители на планетата. Понякога се налага да отида лично дори в малки ферми за животни. Ако, разбира се, е възникнал проблем на моето ниво. Както, да речем, миналия месец. Един млад специалист объркал дисковете. И вложил в партидата прасета чувство за хумор. А в партидата деца — апетит за химическите пълнители. Представяте ли си какъв ужас беше...

Наложи се да рециклираме и прасетата, и децата. При това спешно — в Голямата кабина вкарвах наведнъж и едните, и другите. Но Компютърът грешки не допуска — успешно отдели съзнанията, прочисти ги, някъде дори ремонтира механичните уредби на телата. В края на краищата всичко завърши благополучно. Прасетата бяха

отправени на Сириус-289, децата — след нужното обучение — ще бъдат формирани като общи работници на Бетелгойзе АЗЗ. Там е едната от петте Вселенски мелници. В случай на нужда ще ги преработят, а материалите ще върнат при нас. За ново създаване...

Но това, разбира се, са само случайности. Иначе всичко е професионално композирано и контролирано. Което именно ме натоварва. Няма време дори за дишане, както се шегуваше бившият ми колега. Защо бивш ли? Ами... Имаше някакви излишни емоции в характера. Изглежда при монтирането са ги сметнали за леки и поправими, но... Май наистина чувството за хумор, усетът за красота, изживяването на реалността през емоциите са вредни. И неотстраними. Та го извикаха при шефа...

Впрочем, време е за почивката ми. Полагат се 30 минути седмично. От тях 10 са за влизане в Транспортера и прехвърляне в дома ми. Там трябва да проконтролирам как е жена ми, как са децата. За нея съм сигурен — от двадесет години я притежавам. Наложил се само веднъж да я оправят — при това единствено за модернизация на домакинските умения.

Децата са по-сложни — технологиите се развиват. Но и контролните са усложнени, така че трябва само да взема айлека и ще разбере какво е положението.

Днес, Впрочем, е празник — отбелязан е в механопаметта, така че ще ми пеят и рецитират стихове и песни по древната, необяснима за мен, традиция, накрая заедно ще изиграем ритуалния танц около пластмасовия елхов релеф.

Хубаво ще е... А после — на любимото работно място. Човекофермата не спира работата си. Колко планети ни чакат. Колко нови хора — хора на модерния век, трябва да се изработят...

И животни — все пак, спазваме традициите, не е интересно храната да е само хапчета...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.